

Jani Repo

SIELUNMURHAAJA

Jani Repo

Sielunmurhaaja

Rikosromaani

© 2023 Jani Repo

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-31-8425-1

TAMMIKUU

Perjantai, 14. päivä

I

Helvetti, että oon kännissä. Hyvä niin. Sitähän tässä lähdettiin hakemaankin. Ja noitakin. Jompikumpi, tai molemmat, miten vaan. Kumpikin kelpaa, hoidetaan tää homma. Kunhan saan ton yhden kusipään helvettiin tosta pyörimästä.

Lähetään vaan. Hei, mä soitan mun kaverille, se tulee hakeen mut ihan heti. Voidaan mennä meidän kerholle. Siellä on baari, sohvut, saunat, ihan kaikki. Tai voidaan mennä mun kämpille. Siel on ehkä ahtaampaa, mut kyl me sinne mahdutaan.

Ja mun kaveri, se vois järkätä kaikkia herkkuja. Siis ”herkkuja” herkkuja. Ei välttämättä syömistä.

Mennään?

Mitä?!

Siis mitä helvettiä?!

Saatana, keitä tekin kuvittelette olevanne. Vittu, ihan tavallisia saatanan nirppanokkia. Just tommosia. ”Me ollaan niin olevinaan. Me ollaan niin vitun hienoja.”

Mitä?!

Ei mitään ongelmaa. Kaikki on ihan kunnossa. Hei.
Mähän sanoin, et kaikki on ihan kunnossa.

Mitä?!

Pyydät poistumaan? Niinkö?! Pyydätsä mua
lähtemään? Nääkö sitten saa jäädä tänne?

Ja vittu nyt jo käsket.

Just. No mä lähden. Jos ei raha kelpaa, niin mä
lähden. Ja hei! Te - tää ei jää tähän.

Okei, okei.

Vitun lehmät, saatana. Ja missä se yksi saatana on,
tulis ny vittu hakemaan mut. Tuossa! Ei helvetti, se
olikin samanlainen. Mut toi se on.

No pyöritään sitten hetki, ei oo vielä ees puoliyö. Jos
mä nään ne yhdet vielä, niin saatana tää ei
tosiaankaan jää vielä tähän. Tää ei jää tähän.

II

Vihdoin. Nyt päästään taas asiaan. Helvetti mikä urpo. Saatana mikä luuseri, oikee pertti perusasentaja haalareineen. Hyvä että tajus lähtee, muuten ois tullu rumaa jälkeä. No olihan se olevinaan Euroopan kovin jätkä, mutta mitä tommonen nyt oikeesti on. On tässä sen verran käyty salilla, että yks tommonen ois tiputettu tatamiin.

Mut hei. Se tyyppi meni onneks. Meil on kaikki kunnossa, mut voitais mekin kohta mennä. Mennään vaan. Mennään mennään. Kuuntele nyt. Et kai halua yksin tänne jäädä. Mennään vaan. Mä haluaisin kokeilla yhtä juttua. Lupaen et se on kivaa. Mut hei, käyn hakees vielä yhdet meille. Mitä te otatte?

Okei, tulee heti.

Ja tulee vähän muutakin. Jotain, mikä helpottaa minun hommaa ja tekee siitä mukavampaa. Ainakin minulle.

Mä aion kuvata teitä. Kaikkihan niin tekee. Tai no okei, toivottavasti ei ihan kaikki. En mä mitään keski-ikäisten touhua viitsis katsoo. Tai minkään läskien. Mut hyvännäköset ihmiset, joo. Ja niin mäkin oon ja niin mä teen. Te vaan ette tiedä sitä.

Ettekä ehkä koskaan tiedäkään. Mut jos tarve vaatii, niin sit te saatte tietää.

Ai mitä mietin, kun hymyilin? En mitään, on vaan niin siistii. Kohta ehkä vielä siistimpää.

Kas, melkein samanlainen.

Mitä? Ei mitään. On ne ihan kunnossa. Vähän juotiin vaan. Pärjätään kyllä. Meillä on paikka ihan tossa lähellä, ei tästä oo pitkä matka. Ei kun kyllä me pärjätään. Mä pärjään.

Sä mitä? Älä viiti. Hei, ei tartte.

Vaan? Mitä?

No miksei. Miksei. Voishan se olla siistiäkin. Mut hei, tää on sitten mun homma. Okei?

Hei, mennäas kyytiin.

Vittu, ei tää menny ihan niinkun mä olin kaavaillu, mut ei se mitä. Voi tää olla parempikin näin. Toi nimittäin vaikuttaa melko pleijeriltä. Mut oonko mä niin vitun jurrissa, etten mä tunne tota. Se vaikuttaa jotenkin tutulta.

Mut hei, nyt mennään. Ette tiedä, millaseen kyytiin lähditte. Tän te tuutte muistaan aina. Tai oikeestaan ette.

III

Taas tätä samaa. Kierrän samaa rataa. Enkä tiedä, miksi. Tai kyllähän minä tiedän. Tiedän tasan tarkkaan. Kun kuulin, että se oli täällä, niin päätin tulla. Haluisin sen kyytiin.

Ajeltais vaan.

Puhuttais.

Siitä se lähtisi.

Mut miksi se lähtisi? Minä vaan nysvään. Auto puunattu. Hitto, työhaalaritkin on viikattuna peräkontissa. Miksi? En tiedä.

Jengiä on liikkeellä. Paljon. Yllättävän paljon. Tuolla menee näköjään samanlainen.

Ja tuolla. Erikoista.

Hmh.

Erikoista tosiaan. Ja minä olin kuvitellut, että oisin jotain erikoista. Jotain tyylikästä. Minä mitään ole. Jos oisin, niin kai se jo ois tajunnut ja lähtenyt kyytiin.

Jos vaan saisin ees sen yhden mahiksen. Se riittäis.

Hei!

Se on tuolla! On se. Nyt!

Hei. Ei.

Voi helvetti.

Se on ton kanssa. Ja ton. Voi helvetti.

Ja nyt toi pysähtyy tohon. Samanlainen. Ja nyt se lähtee.

Voi helvetti. Ois voinu olla mahiksia, jos toi liikennevalo ois ollu vihreä.

Se meni jo. Niin kai minäkin sitten meen.

Yritätkö vielä?

Totta kai. Ei tää vielä tähän loppunu.

IV

Vihaan teitä. Näen teitä päivittäin ja näen mitä teette. Joka päivä te pilkkaatte minua ja meitä. Luulette olevanne parempia, kun ootte niin hyvännäköisiä. Jos se viedään teiltä, niin teiltä menee kaikki. Ja sekin olisi aivan helppoa. Happoa naamalle, eikä teillä olisi enää mitään.

Onneksi en ole yksin. Meitä on paljon, ja me toimimme vielä. Kaikkialla on samanlaista, tavalliset ja järkevät – kuten minä. Tai ei. Älykkäät, mutta hiljaiset. Älykkäät, jotka eivät pelaa lätkää. Älykkäät, joilla ei ole hienoa autoa. Älykkäät, jotka sysätään syrjään. Aina: ala-aste, yläaste, lukio, yliopisto. ei se lopu koskaan, jos sitä ei lopeteta. Ja luottakaa minuun; sille tulee loppu. Ensin tuhotaan Stacyt, sitten Bradit. Meillä varmaan jotkut, joiden etunimessä on C-kirjain: Jennicat ja Jannicat. Jiillä tai yyllä. Ja kaikki helvetin lätkä-Eetut. Jos olisitte joskus edes huomanneet meidät, niin ehkä me oltaisiin tyydytty siihen, että nuo alfat pyyhitään maan päältä.

Niin. Nimet. Kiitos äiti, kiitos isä. Kiitos tosi paljon. Ensin valitsette nimen, jollaista ei tosiaan ole kaikilla muilla. Ja mitähän toiset lapset tekevät sellaisessa

tapauksessa? Onko ne että vau? Vai onko ne että, kuulostaapa vammaiselta? Ja sitten kirsikka kakun päälle: ette sitten selvittäneet, miten sitä voi väännellä englanniksi. Kiitos vielä kerran, kun papin kasteella vahvistitte yhdeksän vuoden piinan.

Eli saatte painua kaikki helvettiin.

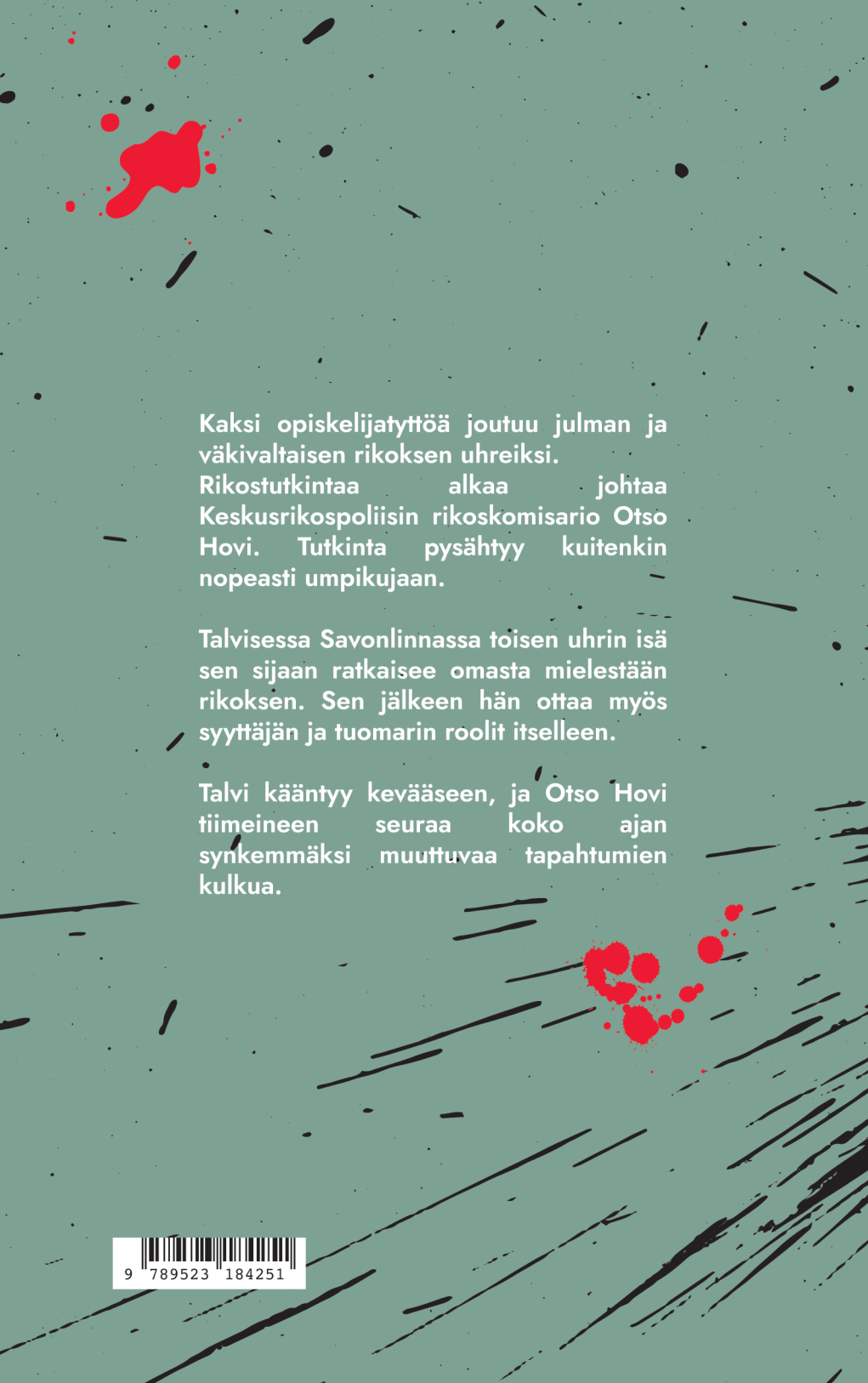
Ai niin. Helvettiä ei ole. Eikä taivasta. Eikä mitään jumalaa. Tai jos sellainen olisi, niin sekin on teidän puolella. Niin kuin kaikki. Helvetti on maan päällä, joka päivä, joka paikassa. Helvetti on toiset ihmiset. Erityisesti te.

Mitä?

Just. I rest my case. Korjaan myös erheeni. Ei näköjään tarvita C-kirjaimia. Sinäkin. Ihan saman samanlainen kuin kaikki. Todellakin te ootte kaikki samaa, parveilette noiden tyyppien ympärillä. Hyvä on.

Nauttikaa sitten siitä. Iloitkaa ihmeessä.

Ilo loppuu lyhyeen. Pitkästä ilosta saattaa tulla vielä itku.

Kaksi opiskelijatyttöä joutuu julman ja väkivaltaisen rikoksen uhreiksi.

Rikostutkintaa alkaa johtaa Keskusrikospoliisin rikoskomisario Otso Hovi. Tutkinta pysähtyy kuitenkin nopeasti umpikujaan.

Talvisessa Savonlinnassa toisen uhrin isä sen sijaan ratkaisee omasta mielestään rikoksen. Sen jälkeen hän ottaa myös syyttäjän ja tuomarin roolit itselleen.

Talvi kääntyy kevääseen, ja Otso Hovi tiimeineen seuraa koko ajan synkemmäksi muuttuvaa tapahtumien kulkua.

9 789523 184251